

TE VROEG

In memoriam Marinus Adriaan Wassink,
geboren 28 april 1950, overleden 6 sept. 2003

Te vroeg kwam het bericht dat Marinus overleden was; we hadden hem zo graag nog een paar decennia hier gehad. Veel te vroeg kwam zijn eerste herseninfarct (in 1992) en idem de bloeding, op 21 augustus jl., die hem fataal werd. Veel te vroeg zijn we een veelbelovend mycoloog kwijtgeraakt.

Marinus werd geboren op 28 april 1950 en beleefde zijn kinderjaren in Vorden waar hij opgroeide op een boerderij. Het buitenleven werd hem met de paplepel ingegeven. Zijn liefde voor de natuur was vanzelfsprekend. De Wassinks waren kerkelijk, dus bezocht hij de Christelijke school. Op latere leeftijd werd Marinus gelovig op zijn eigen manier; zonder kerk. Na het basisonderwijs kreeg hij een technische opleiding, maar nadien vond hij werk bij justitie als parketwachter en op de administratie van de recherche.

Al heel jong leerde hij Hermien kennen en werden ze elkander trouw. Ze hebben gewoond in Vorden en later op het huidige adres in Ruurlo.

De eerste mycologische activiteiten werden ondernomen in 1986; al wandelend in het Zwillbrockervenn raakten de Wassinks gefascineerd door de grote verscheidenheid van de mycoflora. Tijdens de excursies werd aanvankelijk alles ‘meegenomen’ maar al spoedig kregen de korstzwammetjes de overhand. Sindsdien groeide het met vallen en opstaan tot een professioneel peil. Voor Marinus was het niet een eenvoudige zaak. Vaak werd hij gehinderd door de gevolgen van een, in zijn jeugd opgelopen, verwaarloosde schedelbasisfractuur. Daarnaast had hij suikerziekte wat zijn actieradius aanzienlijk bekortte. Toch was juist hij de stimulator.

Vele nieuwmeldingen van soorten in Nederland getuigen van de activiteiten uit het ‘Ruurloosche’. Bij de collecties thuis is het idem-dito: *alleen* een naam op de enveloppe als die *absoluut* zeker is. En dat is in ons vak een moeilijke doelstelling.

De laatste jaren had Marinus er ook nog een digitale camera bij. Van de meeste korstjes maakte hij zeer fraaie foto's, vergelijkbaar met die in Breitenbach & Kränzlin deel 2. Hij was er, terecht, trots op. Eenmaal kwam hij bij ons binnen met z'n laptop onder de arm en plaatste het apparaat pardoes op het aanrecht zonder eerst de jas uit te trekken, stak de stekker in het stopkontakt en gaf zijn show van een zelfuitpakkende fotoserie. Ik mocht op een knopje drukken als het nog gedetailleerder en groter moest. Prachtig!

We hebben samen veel (korte) wandelingen gemaakt en hoe slecht het seizoen ook was, er was altijd wel iets bijzonders. De laatste keer, op 19 augustus jl., was er echt weinig door de droogte. Toch hebben we nog samen gewandeld rond kasteel Ruurlo niet wetend dat er zo spoedig een einde zou komen aan deze mogelijkheid. Op 6 september overleed hij na 14 dagen op de intensive care te Zwolle. Op 11 september is hij begraven op de extensief onderhouden begraafplaats van Vorden onder een mooie beuk.

De Nederlandse Mycologische Vereniging heeft de laatste tijd al heel wat aderslatingen te verduren gehad. Deze laatste is voor alle korstjesmensen een verlies van betekenis.

Bovenal voor Hermien is het heel moeilijk te verwerken. We hopen dat ze er de kracht voor zal vinden. We wensen ook de familie sterkte want afscheid nemen leer je nooit.

Bernhard de Vries, Hoogeveen